

[Gideon.]

varer, mens der, hvis man ønsker varemærkeretten udvidet, kræves en tillægsafgift for hver enkelt varegruppe, som man ønsker yderligere at lægge beslag på. Hvis disse afgifter gradueres tilstrækkeligt, skulle det formentlig derigennem være opnået, at en mand ikke lægger beslag på flere områder, end han i øjeblikket er interesseret i at få dækket gennem varemærker. Desuden opnår man en simplificering ved indregistreringen, og det kan jo også have sin betydning. Jeg kan ikke se, at der kan være noget at indvende imod denne begrænsning; det er jo noget, man allerede har i Sverige og Finland og forskellige andre steder; og det er efter min mening en praktisk foranstaltning.

Endelig betragter jeg indførelsen af det såkaldte fremlæggelsesinstitut som en afgjort landvinding, idet det derigennem bliver muligt at komme med indsigelser, inden den endelige registrering finder sted; igennem den foreløbige bekendtgørelse, der skal ske, opfordres folk til at komme med indsigelser. Man begrænser derigennem antallet af tilfælde, hvor varemærker indregistreres, som rettelig ikke burde være indregistreret.

Endelig har jeg lyst til at gøre nogle småbemærkninger angående et par ting, som ikke er medtaget i lovforslaget, men som findes i den nugældende lovgivning. Jeg tænker her på bestemmelsen i lovforslagets § 23, stk. 3, som går ud på, at der skal sendes meddelelse til mærkeindehaveren, hvis anmeldelse om fornyelse ikke er sket inden registreringsperiodens udløb. Der står i den nugældende lovgivning, at meddelelse herom skal afsendes inden 1 måned efter udløbet, men denne tidsfrist på 1 måned er faldet ud i lovforslaget. Jeg mener, den har sin praktiske betydning derigennem, at den opfordrer folk, som muligvis kan have glemt at forny indregistreringen i rette tid, til nu at gøre det. Efter lovforslaget, ligesom efter den gældende lov, er det sådan, at man kan få indregistreret forlængelse indtil 3 måneder efter registreringsperiodens udløb; man har altså en rimelig frist til at redressere den fejtlagelse eller forglemmelse, som har fundet sted. Jeg håber, at vi gennem udvalgsbehandlingen kan få genoptaget denne tidsfrist.

I en anden bestemmelse indeholdes også en praktisk foranstaltning, nemlig at når anmeldelse skal finde sted inden en bestemt frist og denne frist udløber på en dag, hvor registret er lukket, forlænges fristen til den nærmest følgende dag, hvor registret er åbent. Noget tilsvarende har vi på mange andre områder; den samme bestemmelse findes i den nugældende lov, og jeg synes, man skulle bibeholde dette.

Endelig har jeg nogle bemærkninger at gøre angående § 46, hvorefter det overlades til den højtærede handelsminister at fastsætte afgifternes størrelse. Det er jo noget nyt, idet der i den gældende lov udtrykkeligt er fastsat de satser, som gælder for de forskellige afgifter. Jeg vil gerne sige herom, at jeg ikke tror, det er noget anbefalelsesværdigt princip. Jeg kan naturligvis godt se, at det er en fordel for handelsministeren, at han på egen hånd kan ændre taksterne, men jeg tror nu, at det høje ting skal være lidt forsigtig med at fraskrive sig adgangen til at have hånd i hanke med dette. Jeg ved vel, at man har det på samme måde inden for aktieselskabslovgivningen, men mon man ikke skulle lade dette være den undtagelse, som bekræfter reglen, og reglen er jo den, at de forskellige takster i almindelighed fastsættes i lovgivningen. Dette har hidtil været gældende for varemærkerne, i mønsterbeskyttelseslovgivningen og i patentlovgivningen; det samme gælder på retsplejens område, for tinglysningsgebyrer, skifteretsgebyrer og stempelafgifter, og så sent som den 21. december 1957 gennemførtes en speciel lov om afgifter for skibsregistrering.

Jeg tror, det er det rigtige, at vi fra folketingets side har hånd i hanke med dette. Det er jo ikke så ofte, disse takster skal ændres, og når det sker, synes jeg, det er rimeligt, at ministeren kommer til tinget med bestemte forslag og med begrundelse for, at taksterne nu skal ændres. Jeg finder det altså ikke helt rimeligt, at det nu skal overlades til ministeren, selv om jeg naturligvis gerne tror, at der ikke bliver opkrævet højere takster end nødvendigt. Vi hørte dog under drøftelsen af det tidligere i dag behandlede lovforslag om patentlovgivningen, at der var lidt betænkelighed ved de forhøjelser, ministeren havde tænkt sig, og at man mente,